

KÚRIA

Bfv.II.376/2014/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év július hó 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Törvényszék 18.B.1104/2010/162. számú, illetőleg a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Bf.282/2013/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 8.000,- (nyolcezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Fővárosi Törvényszék a 2013. március 7. napján meghozott és kihirdetett 18.B.1104/2010/162. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki

- emberölés büntettségében [1978. évi IV. törvény - továbbiakban korábbi Btk. - 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pontja];
- folytatólagosan elkövetett testi sértés büntettségében [Btk. 170. § (1) és (2) bekezdés];
- személyi szabadság megsértésének büntettségében [Btk. 175. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pontja].

Ezért őt, mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül - életfogytig tartó fegyházbüntetésre, és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 35 évben határozta meg. Rendelkezett az előzetes fogva tartásban töltött időnek a kiszabott büntetésbe történő beszámításáról, a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről, és a bűnügyi költség megfizetéséről.

Az első fokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a terhelt és védője jelentettek be fellebbezést, a terhelt elsősorban megalapozatlanság miatt és enyhítés érdekében, a védő részfelmentésért és enyhítésért.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2013. december 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozott 1.Bf.282/2013/13. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta annyiban, hogy a személyi szabadság megsértésének büntetést folytatólagosan elkövetettnek minősítette. Egyebekben helybenhagyta az első fokú ítéletet.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint a terhelt 2008 márciusától élt egy háztartásban a sértettel. A terhelt 2008 áprilisától 2009 májusáig rendszeresen bántalmazta a sértettet, így:

- 2008 áprilisában - pontosabban meg nem határozható időpontban - a házban a terhelt azért, mert úgy vélte, hogy a sértett szándékosan azért öltözködik az ablak közelében, hogy mutogassa magát, a sértettet a hajánál fogva a földre rántotta, majd ott ököllel több alkalommal arcon ütötte, és a bordájába rúgott. A sértett orvoshoz ment, a sértések alkalmasak voltak nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozására;
- 2008 szeptemberében D-on - akkori lakóhelyükön - a terhelt amiatti haragjában, hogy a sértett a munkahelyén rajta kívül másokkal is beszélgetett, a sértettet a hajánál fogva a földre rántotta, ököllel ütötte az arcát, majd szájba, és arcon rúgta őt. A sértett orvoshoz ment, a sértések alkalmasak voltak nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozására;
- 2008. október hónap 15. napján az esti órákban - akkori lakóhelyükön - továbbra is azon feldühödve, hogy a sértett a munkahelyén másokkal is beszélget, a terhelt többször megpofozta a

sértettet, majd amikor az menekülni próbált, elkapta a lábát és azt megcsavarta. A sértett a bal térd rándulását, és az arcának zúzódását szenvedte el, sérülései nyolc napon belül gyógyultak;

- a terhelt ezt követően a sértettet több alkalommal megpofoozta;

- 2009. év január hónap 30. napján a terhelt akkori lakóhelyükön, a lakásban számon kérte a sértettől, hogy hol volt, majd legalább négy alkalommal megütötte és megrúgta a sértettet. Az egyik rúgás, a védekező sértett jobb karját érte úgy, hogy a sértett singcsontja eltört. A sérülés gyógytartama 6-8 hét volt, ezen kívül a sértett nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket is szenvedett, így fejjúzódást, mellkasfali zúzódást.

A sértett orvoshoz fordult, a kezelőorvos bejelentése alapján a terhelt ellen büntetőeljárás indult;

- 2009 februárjában a terhelt azzal gyanúsította meg a sértettet, hogy viszonyt folytat egyik rokonukkal, ezért többször megpofoozta, és egy dohánytöltővel homlokra ütötte őt;

- 2009. március hónap 15. napján új lakóhelyükön, a lakásban a terhelt egy kábelrel, majd ökölrel testszerte többször megütötte a sértettet. A sértett zúzódásokat szenvedett. Orvoshoz szeretett volna menni, azonban a terhelt, hogy ezt megakadályozza, és hogy a cselekményeire ne derüljön fény, ezt követően több napig nem engedte a sértettet magától távol. A lakásba bezárta, illetve mindenhol kísérte. A sértett csak 2009. március 23. napján tudott elszökni, kihasználva azt, hogy a terhelt véradásra ment;

- 2009. április 28. napján a terhelt feldühödve azon, hogy a sértett felhívta magukhoz a lányát, a sértettet ökölrel test szerte megütötte, többször megrúgta, fojtogatta. A terhelt ezt követően a zúzódásokat szenvedett sértettet ismételtelen nem engedte orvoshoz, a sértett csak 2009. május 6. napján tudott a terhelt felügyelete alól megszökni.

A fentiekben leírt bántalmazások miatt sértett a terhelttel való érzelmi kapcsolat megszakítása mellett döntött. A 2009. június 11. napját megelőző napokat a leányánál töltötte.

2009. június 11. napján a reggeli órákban a sértett munkakeresés céljából jelent meg felvételi beszélgetésen, majd 10 óra után a ... szám alatti ház utcáról nyíló pincelakásába ment, ahol az elköltözését megelőzően a terhelttel együtt lakott.

A sértettet a terhelt a lakásba beengedte. A sértett levetkőzött, lefürdött, majd nem tisztázott előzményeket követően, ismeretlen okból a terhelt rátámadt a sértettre. Egész testére kiterjedően, kitartóan és durván, kézzel, valamint a lakásban található eszközökkel, így egy cirokseprűvel, függönytartó rúddal, padlódarabbal, valamint egy pumpanyéllal ütötte, illetve rúgta és taposta a sértettet.

A terhelt minimálisan 61 alkalommal ütötte meg a sértettet. Ezen ütések közül legalább hétszer a terhelt ököllel ütött, az ütések közül legalább hat közepes-nagy erővel történt. Hat esetben - ebből legalább három alkalommal közepes-kis erővel - egy padlódarabbal, 22 esetben - ebből 21 alkalommal közepes-nagy erővel - valamelyik felsorolt, botoszerű eszközzel ütötte meg.

A terhelt a sértettet legalább hét alkalommal - ebből hat esetben közepes-nagy erővel - megrúgta. A bántalmazás közben a sértettet egy élhatású eszközzel kétszer megvágta. A terhelt a sértettet közepes-nagy erővel valamely eszközzel fojtogatta, és legalább hét esetben, ebből négy esetben nagy erővel a mellkasán és a bokáján megtaposta.

A terhelt a bántalmazást a sértett elerőtlenedését követően is addig folytatta, amíg a sértett eszméletét nem veszítette.

A sértett test szerte számos vérbeszűrődéses, illetve hámfosztásos sérülést szenvedett el. A sértett ezen kívül a fej lágy részében kiterjedt vérbeszűrődésekkel járó, a bal halánték lebeny, a bal halánték és a nyakszirti lebeny alsó felszínének vérzésével járó agyzúzódást, a bal mellüreg vérgyülemét, a tüdő összeesett állapotát, a bal tüdő alsó lebenyének zúzódását, a bal IV-X. bordák mellső hónaljvonalban, továbbá a IX-X. borda lapockacsúcs vonalában bekövetkezett haránttörését, a tört végek okozta mellhártya szakadást, a nyakizomzat vérbeszűrődéses lágyrész zúzódását a nyelőcső felső harmada vetületében, a váll- és csuklyásizom vetületében, valamint az állkapocs jobb oldalán, a jobboldali II-X. bordák hónaljvonalban bekövetkezett törését, a hasüreghez tartozó bélfodor vérbeszűrődéses jellegű zúzódását, a bélfodor 4,5 cm hosszú repesztett sebzését, a máj alsó felszínének zúzódását, a hashártya mögötti tér bevérvését, 500 ml vérgyülem létrejöttét, a hátizomzat teljes egészének kiterjedt, összefüggő vérbeszűrődését szenvedte el.

A sértett az elszenvedett bántalmazások alatt eszméletét veszítette, majd legfeljebb egy órán belül a rendkívül nagy számú, nagy erejű tompa mechanikai behatás által előidézett zsírembolizáció okozta traumás shock miatt az életét veszítette. A sértett a halálig rendkívüli fájdalmat volt kénytelen átélni.

A terhelt a cselekményt befejezve a mezítelen sértettet a szoba padlójára fektette, majd a lakásban felmosott, illetve szennyeződött pulóverét kimosta. Ezt követően a lakást bezárva a lakást elhagyva rokonaihoz, G Cs-hoz, T-hoz, és K-hoz ment, akiket megkért, hogy segítsenek neki. G-ék észlelték, hogy a sértett halott, értesíteni akarták a mentőket, a felelősségre vonástól tartó terhelt kérésére ezt azonban úgy tették meg, hogy telefonon

álnéven mutatkoztak be. A terhelt a lakásból való távozása előtt összehalkolta a bűncselekményre, illetve saját bűnösségére utaló dolgokat, így az elkövetéskor használt cipőjét, a felmosáshoz használt vödröt, a bántalmazáshoz használt padlódarabokat. Mindezeket egy lepedőbe összefogta, és a u. szám alatti ház szemetesébe, illetve a szemetes mellé dobta.

A terhelt nem szenved, és az elkövetés idején sem szenvedett az elméműködés olyan kóros állapotában, mely őt kizárta vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, illetve e felismerésnek megfelelően cselekedjen.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a terhelt kitartóan, rendkívül súlyosan bántalmazta a sértettet, minimálisan 61 alkalommal ütötte meg kézzel, illetve különböző kemény tárgyakkal. A terhelt több alkalommal meg is taposta, rúgta a sértettet, fojtogatta is őt. Bár a bántalmazás nem kifejezetten az élet kioltására alkalmas eszközökkel történt, a bántalmazások nagy száma arra utal, hogy a terheltnek feltett szándéka volt a sértett életének kioltása. A sértések olyan helyekre irányultak - nyak, fej, illetve a felső test - ahol létfontosságú szervek találhatók. A sértettet ért sérülések alapján a terhelt a cselekményét emberi mivoltából kivetkőzve, a sértettnek rendkívüli fájdalmat okozva, annak méltóságát semmibe véve követte el. Az elsőfokú bíróság a terhelt 2009. június 11-i cselekményét ekként a Btk. 166. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdésének d) pontja szerint minősülő és büntetendő - különös kegyetlenséggel elkövetett - emberölés büntettének;

az esetet megelőző korábbi, a sértett testi épségét több alkalommal sértő cselekményeit a Btk. 170. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdése szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett súlyos testi sértés büntettének;

míg a terheltnek azt a magatartását, hogy a 2009. március 15. napján történt bántalmazást követően a sértettet napokig gátolta a szabad mozgásban, a Btk. 175. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdésének a) pontja szerint minősülő és büntetendő személyi szabadság megsértése büntettének minősítette.

Az elsőfokú bíróság indokát adta annak is, hogy a terhelt tekintetében a Btk. 2. §-a alapján a terheltre kedvezőbb elkövetéskor hatályos jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság lényegében hiánytalannak találta. Az iratok tartalma - a szakértői véleményekben foglaltak - alapján azt csupán kisebb mértékben, a következőkkel kiegészítette:

- „a terhelt szomatizációs zavara neurotikus jellegű zavar, amely a beszámíthatóságot nem érinti, nem kóros elmeállapotnak megfelelő zavar”. (első fokú ítélet 5. oldal utolsó bekezdés;

kiegészítő elmeorvos szakértői vélemény)

- a sértett vonatkozásában pedig a boncjegyzőkönyvben, illetve az igazságügyi orvos szakértői véleményben foglalt - sértett által elszenvedett - sérülések tételes felsorolásával. (másodfokú ítélet 5. oldal és 6. oldal első bekezdés)

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a terhelt bűnösségére és törvényesen minősítette az elkövetett bűncselekményeket.

A személyi szabadság megsértése tekintetében - miután az irányadó tényállásból azt állapította meg, hogy a terhelt nem csak 2009. március 15. napjától 2009. március 23. napjáig, hanem 2009. április 28. napjától 2009. május 6. napjáig is korlátozta a sértettet személyi szabadságában - a cselekményt folytatólagosan elkövetettnek minősítette.

Az ítélet tábla - a Btk. 2. §-a szerint az alkalmazandó törvény hatályát vizsgálva - ugyancsak arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elkövetéskori jogszabályok a terheltre nézve kedvezőbbek.

II. Az ügyben meghozott első- és másodfokú ítélet ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Aszerint az eljáró bíróságok az ügyet nem derítették fel, megalapozatlan ítéletet hoztak. Kifogásolta, hogy a bíróság nem fogadta el a bűnösségét tagadó vallomását, és nem vette figyelembe az 1. számú tanú vallomását, valamint figyelmen kívül hagyta az elmebetegségét igazoló dokumentumokat, ugyanakkor túlzott jelentőséget tulajdonított a kimosott pulóverének.

Felülvizsgálati indítványában állította, hogy őt támadták meg a saját bérelt lakásában alvás közben úgy, hogy a lakás ajtajáról levágták a láncot, mégpedig a beadványában megjelölt személyek, akik kocsival jöttek a lakásához és erőszakos úton hatoltak be hozzá. A sértett kést nyomott a torkához és azt kiabálta, hogy: megöllek, megöllek, ő éppen akkor kelt fel. Másra nem emlékszik, legfeljebb arra, hogy 7 óra lehetett, mert elvesztette az eszméletét.

Ezeket meghaladóan sérelmezte azt is, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, mert úgy járt el az első fokú bíróság, hogy vele perben és haragban állt, ez okból elfogultságot is bejelentett. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül a jogerős ítéletet.

A Legfőbb Ügyészség a BF.505/2014. számú átiratában a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjára alapított felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

Egyrészt úgy nyilatkozott, hogy felülvizsgálati indítványában a

terhelt tulajdonképpen a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységén keresztül vitatta a bűnösségének megállapítását, mely törvényben kizárt. Megállapítása szerint az eljáró bíróságok a terhelt bűnösségét a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül állapították meg, és a vele szemben kiszabott büntetés is törvényes.

Másrészt átiratában utalt arra, hogy a terhelt által 2010. november 22. napján az első fokú bíróval szemben bejelentett elfogultsági kifogást a Fővárosi Bíróság a 2011. január 12. napján kelt 14.B.1609/2010/3. számú végzésével elutasította. A felülvizsgálati eljárásban pedig már elbírált elfogultsági kifogás nem vizsgálható felül, ezért a felülvizsgálati indítvány e vonatkozásban alaptalan.

Mindezekre figyelemmel az ügyben hozott első- és másodfokú határozatok hatályában történő fenntartására tett indítványt.

A Kúria a Be. 420. §-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, melyen a védő a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt változatlanul fenntartotta. Kifejtette, hogy az eljáró bíróságok ítéletüket közvetett bizonyítékok alapján hozták meg, amelyek nem elégségesek az ítéleti bizonyosság kimondásához. Kifogásolta az új igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény beszerzésére, valamint további tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványok elutasítását. Mindezek alapján a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A legfőbb ügyészség képviselője az írásbeli nyilatkozatával egyezően szólalt fel.

A nyilvános ülésen jelenlévő terhelt úgy nyilatkozott, hogy az eljáró bíróságok által meghozott ítélet megalapozatlan, a rendelkezésre álló iratok tartalmával sehol nem egyezik a megállapított tényállás. Megalapozatlannak tartotta az ügyben készített igazságügyi elmeorvos szakértői véleményben foglaltakat is.

III. A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - tartalma alapján valójában a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott - okokra alapított, másrészt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bekezdések] bírálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt az irányadó tényállás megalapozottságát támadó részében a törvényben kizártnak, az

abszolút eljárási szabálysértésre hivatkozó részében alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

1. A Be. 423. §-ának (4) bekezdése szerint a Kúria a megtámadott határozatot csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak az indítványban megjelölt okból vizsgálja felül.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére, illetve a terhelt bűnösségének megállapítására, továbbá kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértés miatt került sor.

Emellett a Be. 423. §-ának (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ez a felülvizsgálati indítványban nem támadható. Ennek megfelelően a felülvizsgálat során a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve mértékének vitatására. A jogkövetkeztetések - így a bűnösség megállapításának - helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható. Felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye.

Miután pedig a terhelt akkor, amikor felülvizsgálati indítványában, majd szóbeli felszólalásában kizárólag abban a körben nyilatkozott, hogy az ítélet sem a valóságnak, sem az iratokban foglaltaknak nem feleltethető meg, a törvényi tilalom ellenére a beszerzett és értékelte bizonyítékokon keresztül az irányadó tényállást támadta, aminek felülvizsgálati eljárásban nincs helye.

2. A Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor. Ekként felülvizsgálati ok a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjának b) alpontja szerinti abszolút eljárási szabálysértés, és feltétlen hatályon kívül helyezést eredményez, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

A Kúria - osztva a Legfőbb Ügyészség álláspontját - azt állapította meg, hogy a terhelt felülvizsgálati indítványában az első fokon eljárt bíró kizártságára vonatkozó kifogás nem alapos.

A Be. 21. §-ának (1) bekezdése tételesen felsorolja, hogy mely

esetekben állnak fenn kizárási okok a bíróval szemben. A kizárási okok abszolút és relatív okokra oszthatók. A Be. 21. §-ának (1) bekezdésében rögzített öt kizárási okból négy - az a)-d) pontban szereplő -, továbbá a (3) és a (4) bekezdésben írtak az abszolút okok. Ezek az okok olyan tények, amelyek fennállásakor az elfogultságot a jogalkotó vélelmezi és a vélelem megdönthetetlen. Az abszolút kizárási ok minden további vizsgálódás nélkül az érintett bíró kizárását eredményezi. A Be. 21. § (1) bekezdésének e) pontjában írt kizárási ok a relatív kizárási okot tartalmazza. Aszerint bíróként nem járhat el az, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható. Az erre alapított kizárás iránti indítvány nem eredményezi feltétlenül az eljáró bíró kizárását. Azt, hogy fennáll-e ez a kizárási ok, esetenként kell mérlegelni, és az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell a személyes pártatlanságot.

Az iratokból megállapíthatóan jelen ügyben a terhelt által 2010. november 22. napján az elsőfokú bírósággal szemben bejelentett elfogultsági kifogást a Fővárosi Bíróság elbírálta, és a 2011. január 12. napján kelt 14.B.1609/20010/3. számú végzésével az eljáró bíró kizárását megtagadta.

A Kúria a Be. 24/A. §-ának (3) bekezdése alapján utal arra, hogy az eljárásjogi szabályok értelmében a kizárást kimondó határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye, a kizárás megtagadását az ügydöntő határozat elleni jogorvoslatban lehet sérelmezni. Az ügyben hozott első fokú ítélet kihirdetése napján, 2013. március 7. napján készült /162. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvből azonban megállapítható, hogy a terhelt a kihirdetett ítélet ellen bejelentett fellebbezése mellett a tárgyaló bíró kizárását megtagadó határozatot nem sérelmezte, a végzés ellen külön jogorvoslattal nem élt.

A Kúria ezért azt állapította meg, hogy miután a felülvizsgálati eljárásban már elbírált elfogultsági kifogás nem vizsgálható felül, a felülvizsgálati indítvány e vonatkozásban alaptalan.

A Kúria megjegyzi végül, hogy a 25/2013. (X. 4.) AB határozat sem teremtette meg az elfogultságra alapított felülvizsgálati indítvány vizsgálatát a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján. Az AB határozat értelmében ezt a lehetőséget az nyitja meg, ha a kizárási ok a jogerős döntés meghozatalát követően merült fel [50]. Jelen terhelti beadvány azonban nem ezt sérelmezte.

3. A Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja értelmében a jogerős ítélettel kiszabott büntetés revíziójára csak akkor van lehetőség, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt került sor törvénysértő büntetés kiszabására. Miután a minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, a kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem vizsgálhatta.

4. A Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból lefolytatott vizsgálata alapján a Kúria azt is megállapította, hogy az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróságok nem követtek el a fenti törvényhely szerint értelmezhető eljárási szabálysértést.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-a alapján - hatályában fenntartotta.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 429. §-ának (1) bekezdésén alapul.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. §-a (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtásával összefüggő tájékoztatás a Be. 418. §-a (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti [Be.421. § (3) bekezdés].

Budapest, 2014. július 10.

Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Krecsik Eldoróda s.k. előadó bíró, Dr. Katona Sándor s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági ügyintéző
NYM